

## تولید تکنولوژی و دانش فنی داخلی، بایدها و نبایدها

مازیار زند

مدیر مهندسی و ایجاد طرح ها شرکت گسترش مواد پیشرفته

[zand@amidcoinvesting.com](mailto:zand@amidcoinvesting.com)

محمد حسین صبور

مدیر عامل شرکت گسترش مواد پیشرفته

[sabour\\_mh@yahoo.com](mailto:sabour_mh@yahoo.com)

مریم بیات

کارشناس برنامه ریزی و کنترل پروژه شرکت گسترش مواد پیشرفته

[maryam-kst-84@yahoo.com](mailto:maryam-kst-84@yahoo.com)

### چکیده:

در دنیای تجاری امروز که دانش، مزیت اصلی رقابت سازمانها به شمار می رود، سازمانهای دانش محور، با تولید، انتقال و مدیریت دانش، ضمن توانمند سازی خود، گام مهمی در پیشبرد اهداف تجاری و استراتژیک بر می دارند. اقتصاد مبتنی بر فروش مواد خام و منابع طبیعی را نه می توان تصمیم عاقلانه ای دانست و نه اقدامی سودمند. اینگونه اقتصاد، بسیار موقتی و ناپایدار است و حقیقت آنکه به منظور رهایی از این گرداب، راهی به جز ورود به حلقه صاحبان تکنولوژی و دانش فنی برای کشورها وجود ندارد.

کشور ما نیز، از این قاعده مستثنی نیست و تنها راه دستیابی به اهداف مشخص شده در سند چشم انداز بیست ساله (برای کسب مقام در حوزه فناوری) تلاش برای تغییر جایگاه از کشوری فروشنده مواد و منابع معدنی، به کشوری تولید کننده و تامین کننده فناوری است.

سالیان زیادی است که در ایران، هزینه های هنگفتی صرف گسترش علم و فناوری شده است، ولی متأسفانه در اکثر مواقع، نتایج حاصل، فراتر از کتابخانه ها نرفته اند. از سوی دیگر موازی کاری در انجام پروژه های تحقیقاتی، اعمال ملاحظات و سلايق شخصی بجای نظرات کارشناسی، عدم وجود ثبات در حوزه های مدیریتی مرتبط با توسعه فناوری و بسیاری موارد دیگر، از آفات برنامه های توسعه تکنولوژی کشور است.

در این مقاله بر مبنای معرفی فرآیندهای موجود در کشور (از جمله SBDC، نوآوری و R&D ...) برای توسعه فناوری و تولید دانش فنی، به اهداف اولیه این فرآیندها، میزان موفقیت آنها، دلایل موفقیت یا شکست و روشهای اعمال شده در سایر کشور های پیشرو پرداخته می شود.

### کلمات کلیدی:

دانش فنی، فناوری، تکنولوژی، SBDC، نوآوری، R&D